

Sana Susamak

– Karsî · 24 Mart 2016

SANA SUSAMAK

Suya hasret toprak parçasıydım.
Sen ise yağmasını istediğim
Gökyüzündeki tek bulut.
Kuruyordum yavaş yavaş
Seni istiyordum
Sana susamıştım.

Aylardan nisandı,
Bir damlan bile can verebilirdi
Ömrümün baharına.
Kapkaraydı sanki
Diğer bütün bulutlar.
Sana çok muhtaçtım
Vakit tükeniyordu
Ara sıra şimşekleniyor
Aydınlatıyordun üzerimi.
Ama yağmıyordun
Geçiyordu mevsimim.

Sana susuyordum,
Ki sen susuyordun.
Sustukça kuruyor
Kurudukça çatlıyordum.
Ben bir damlana hasretken
Başka ellere sağanak sağanak yağıyordun.
İntikam mı alıyordun?Anlamıyordum.
Halbuki toprağıma
Yüz süren bir karıncaya
Bile kucak açıyordu benliğim.

Ne olurdu yağsaydın üzerime
Güneş zevkle doğsaydı yüzüme
Yeşertseydin kupkuru bedenimi

Açılıydı rengarenk çiçekler
Konsaydı dallarına minicik kelebekler.

Ben sana susuyorken
Sen kime kusuyordun
Ben de ki seni.
Hangi kalbe damlıyor, yeşertiyordun?

Yavaş yavaş kururken
Bir damla suyu çok görüyordun
Nefes vermekten aciz yaralı böğrüm.

Hiç bir bitki
Artık ben de büyümecek
Ve sığınmayacakdı
Kucağıma börtü böcek.

Çaresizdim,
Bir çiçeği bile
Yeşertecek gücüm kalmamıştı.
Kuruyordu yaşlı ağaç
Vermeyecekti mutluluk meyvesini.

Sana susamak,
En acı çaresizliğimdi.
Kuru kuruya yaşamaktı
Gittiği yere kadar.
Göz göre göre
Ölümü beklemekdi.
Yaşamla ölüm arasında
Gidip gelmekdi.

Sana susamak,
Çiçeklerin solması
Ağaçların kuruması
Börtü böcek ne varsa
Birer birer kaçmasıydı.
Bedenimin kuma dönüşü
Rüzgarlarda savruluşuydu.

Giderek susuyorum,
Ve sen susuyorsun.
Aylardan ocak
Baharı kış geçiyor zaman.
Kurumuş bedenimde
Koskoca bir heyelan.
Artık ıslatsan da
Yıkamaya yarar ancak
Ölü cesedimi .

Sana susamak
Ölüme susamakdı.
Bütün güzelliklere veda etmek.
Güneşe kafa tutmaktı.
Günah olduğunu bile bile
Ölüme meydan okumaktı.

Sana susamak,
Can çekişip de ölememektı.

Murat Gökçe Karsî
15.01.2016